

D I A R Y

ダイアリー

In Japan

By

Mr.Keerakit Yod-ai
57132054-8 BBA-BJ

ณ ญี่ปุ่น วันนี้ผมอยู่ที่นี้เป็นวันที่ 6 แล้วสินะ เวลาซึ่งผ่านไปรวดเร็วเช่นนี้ ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูง การใช้ชีวิตที่นี่ ผมพักอาศัยอยู่กับโฮส ชาวญี่ปุ่น เป็นหมู่บ้านในชุมชน ในเขตชานเมืองของกรุงโตเกียว ครอบครัวที่ผมมาอาศัยอยู่ด้วย เป็นครอบครัวที่น่ารัก มีพ่อ แม่ และลูก ชื่อน้อง “ยูจิง” เป็นเด็กที่ช่างพูดช่างเจรจา ถึงจะพูดไม่ค่อยเข้าใจแต่เป็นเด็กขี้มั่งแฉ่งต่างจากเด็กไทยในวัยเดียวกัน เมื่อเวลาหกล้ม หรือ จะเกิดอะไรกับตัวเอง น้องเขาสามารถที่จะยืนหยัดด้วยตนเอง ไม่ร้องไห้ คุณแม่ไม่ต้องปลอบ ต่างกับไทย ถ้าพ่อแม่ไม่บอกให้หยุดร้อง ก็ร้อง หรือต้องดูให้เจ็บ ซึ่งต่างกันมากของการเลี้ยงดู ชีวิตในประเทศญี่ปุ่นกับการอยู่ร่วมกับครอบครัวคนญี่ปุ่นในความคิดตอนแรกเป็นสิ่งหลายคนอาจจะกังวลเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าเราไม่คิดอะไร สิ่งเหล่านั้นก็จะไม่เกิดขึ้น ผมวางตัวเสมอว่าเราต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆให้ได้ เราไม่ใช่ตัวเอง เราไม่ใช่เขา เมื่อเราอยู่ในสังคมใดเราควรที่จะลืมหรือพักความคิดไว้ก่อนว่าเราเป็นใคร เขาบอกให้เราประหยัดเราก็ต้องช่วยเขาประหยัด อย่างเช่น ครอบครัวผม เขาไม่ให้ผมทำอะไรเลย คุณแม่ (โฮสคนญี่ปุ่น) เขามีความเป็นแม่บ้านมากเพราะสามีเขาจะออกไปทำงาน แล้วเขามีหน้าที่คอยเลี้ยงดูลูก ทำกับข้าวกับปลาให้สามี ทำความสะอาดบ้าน ซักผ้า นี่คือพื้นฐานของหญิงที่แต่งงานแล้วของคนญี่ปุ่น เขาปฏิบัติกับครอบครัวอย่างไร ก็จะปฏิบัติต่อเราเหมือนกัน เขาไม่ให้เราล้างจานเอง เพราะนั่นเป็นหน้าที่ของเขา เขาไม่ให้เราซักผ้าเองเพราะนั่นเป็นหน้าที่ของเขา เขาดูแลเราเป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เขาก็ช่วยครอบครัวเขาด้วยทำตามกฎเขา เช่น การประหยัด การใช้พลังงาน เช่น ไฟฟ้า การแยกขยะ ฯลฯ ไซ้แล้วครับตอนนี้ผมก็สามารถปรับตัวเข้ากับการใช้ชีวิตในญี่ปุ่นได้แล้วครับ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต การเดินทาง การขึ้นรถไฟ ที่มีความสะดวกสบาย แม้แต่เป็นในเวลาช่วง working time ของคนญี่ปุ่น แต่ความตรงเวลาของคนที่นี่จริงจังมาก ๆ ครับ รถไฟมีความตรงเวลามาก สามารถนำเราจากที่บ้านอยู่ห่างจากที่เรียน ไปเรียนได้ทันเวลาพอดี แม้ว่าเราคิดว่าจะไปไม่ทันคนญี่ปุ่นเขามีการวางแผนชีวิตเป็นอย่างดี เช่น พรุ่งนี้ทำอะไร จะออกบ้านตอนไหน จะกินข้าวเวลาไหน จะได้ออกบ้านไปขึ้นรถไฟเที่ยวไหน จะไปถึงได้ทันเวลา และเดินทางให้ถึงที่หมายอย่างรวดเร็ว

10/04/2559

วันหยุดของผมในวันหยุดสุดสัปดาห์ คือการออกไปใช้ชีวิตแบบคนญี่ปุ่นที่เขาทำกัน การออกไปเที่ยวไปพักผ่อนด้วยการชมดอกซากุระ ที่สวนสาธารณะ ไปไหว้ศาลเจ้าเพื่อขอพร การได้นั่งพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด และสิ่งที่ผมเห็นได้ถึงความแตกต่างระหว่างญี่ปุ่นกับไทยคือ วันหยุดของเขาคือวันหยุดจริงๆ สถานที่ บริษัทต่างๆจะหยุดทำการ ตึกร้านช่อง สถานที่ราชการ บริษัทเอกชน จะเงียบสงัด ราวกับไร้ผู้คน ซึ่งต่างจากไทยที่วันหยุดต้องมี over time or holiday working ผมได้มีโอกาสไป

เดินเล่นและเดินผ่านแถวอาคารสำนักงานบริษัทต่างๆ เขาจะปิดหน้าต่างปิดไฟ ปิดประตู ราวกับไม่มีใครอยู่ แต่เราจะเห็นผู้คนหรือประชาชนญี่ปุ่นได้ตามสวนสาธารณะ นั่งจิบเบียร์ นั่งทานข้าว แบบปิดนิก เพื่อชมดอกซากุระ หรือนั่งพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งช่วงเวลานี้ในโตเกียว ถือได้ว่าเป็นช่วงสุดท้ายของการชมดอกซากุระแล้วเพราะซากุระเมื่อบานแล้วย่อมมีวันร่วงโรยตามกาลเวลาเหมือนกับชีวิตของคนญี่ปุ่น เมื่อเวลาทำงานเหนื่อยรู้สึกท้อ การได้ชมดอกซากุระก็เหมือนกับการเติมพลังให้ชีวิต ซากุระที่บ้านก็เหมือนการผลิตงานที่ทำ ส่วนซากุระที่ร่วงโรยก็ราวกับความรู้สึกที่เหนื่อยจากการทำงานต้องการที่พักผ่อน เพื่อกลับมาผลิตงานได้ใหม่อีกครั้ง เมื่อเวลา อากาศ อุณหภูมิ พอเหมาะพอดี ฤดูกาลย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ตั้งชีวิตเราที่มีทั้งขึ้นและลง ความคิดของคนญี่ปุ่นเขาเป็นเช่นนี้เอง... และที่ผมได้ยินคนญี่ปุ่นพูดผ่านหูผมคือคนญี่ปุ่นไม่ชอบสงคราม ทำให้ผมรู้สึกหดหูไปอีก ทำให้เรานึกถึงประวัติศาสตร์การแพ้สงครามของชาวญี่ปุ่น คงเป็นเหตุผลนี้เองที่ทำให้เขาเป็นประเทศที่ไม่ชอบการทำสงคราม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น นานาจิตตัง หลายคนหลายความคิด ชาวญี่ปุ่นก็มีการจับกลุ่มคุยกันบ้างเรื่องการเมือง ก็ไม่ต่างไรกับคนไทย แต่ที่นี้ดีหน่อยที่เขาสามารถแสดงความคิดเห็นความอ่านของเขาได้ เนื่องจากประเทศนี้เป็นของประชาชนคนญี่ปุ่นทุกคน เขาบอกว่าท่านผู้นำเขาชอบการทำสงคราม แต่เราก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าเบื้องลึกเบื้องหลังเป็นอย่างไรอาจจะเป็นความคิดต่างทางการเมือง แต่สิ่งที่เขาแสดงออกมาก็จะได้การยอมรับและความเข้าใจจากผู้นำ ซึ่งผมคิดว่าต่างจากไทย เราทำอะไรแม้แต่จะขยับเรายังคิดว่าเราจะทำผิด หรือไปขัดใจคนใดคนหนึ่งหรือไม่ คนไทยเหมือนถูกจับอยู่กรง ไม่ต่างไรกับลูกไก่ในกำมือ ขยับเพื่ออยู่รอดแต่ก็ต้องถูกบีบและถูกบังคับ เราอยู่ในประเทศเราไม่รู้หรือว่า ความเป็นอิสระภาพ ความเป็นประชาธิปไตยแท้จริงเป็นเช่นไร คนไทยเรายังอยู่ในกรอบในความคิดเดิมๆ ถูกชักจูงความคิดให้เป็นอย่างที่มีอำนาจอยากให้เป็น เรียนในสิ่งที่เขาบอกให้เรียน และทำในสิ่งที่เขาบอกให้ทำ เราจะดีหรือไม่ดี ไม่ใช่ให้ตัวเองพูดว่าดี แต่ต้องรู้จักฟังที่คนอื่นประเมินเราต่างหาก ว่าเราดีหรือไม่ดี มิใช่โฆษณาว่าตนดี ดี และดี อย่าได้แค่พูด ควรที่จะกระทำให้เห็นด้วยว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งดี และนี่สินะที่ทำให้รู้ว่าการอยู่ต่างประเทศจะทำให้เรามองอะไรได้กว้างและเข้าใจความต่างได้มากขึ้น

18/04/2559

จากบทบรรยายของ **ふちがみ先生** เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นและไทยที่แตกต่างกัน ทำให้ผมได้เข้าใจความเป็นมาเป็นไปของโครงสร้างภาษา มารยาททางสังคมของคนญี่ปุ่น การตรงต่อเวลา และรวมถึงเรื่องความสัมพันธ์ของไทยและญี่ปุ่นทั้งด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนสินค้า แนวคิดโมเดลในการทำผลิตภัณฑ์ ที่มีแนวคิดมากจากคนไทย สิ่งที่เป็นข้อคิดที่ผมเห็นเป็นสำคัญสำหรับการบรรยายครั้งนี้คือ ความใส่ใจในรายละเอียดอย่างลึกซึ้งของคนชาวญี่ปุ่น การเป็นประเทศที่พูดว่าขอโทษมากที่สุด แม้ว่าตนจะไม่ผิดก็ตาม การตรงต่อเวลารวมถึงมารยาท

แนวความคิดต่าง ๆ นานาของคนญี่ปุ่น นี่แหละคือบรรทัดฐานนิสัยของคนที่เราเรียกว่า 日本人 (ni hon jin)

แต่มีสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจมากที่สุดคือที่ไทยคิดไทยทำไทยสร้างแต่คนไทยเรามองไม่เห็นค่าของมัน แต่คนญี่ปุ่นเขามองเห็นคุณค่าของมัน อย่างเช่น เซรามิค ถ้วยชาม สังคมโลก ซึ่งเป็นต้นแบบของภูมิปัญญา การทำถ้วยชามของคนญี่ปุ่น เขามองว่าลวดลายสวยงามมองดูมีคุณค่ามีราคา ซึ่งต่างกับไทยที่มองมันเป็น ภาชนะใส่กับข้าว เครื่องคาวหวานเพียงเท่านั้น ผมคิดว่าถ้าคนไทยใส่ใจในรายละเอียดการบรรจุในการ ทำภาชนะของเหล่าศิลปิน ก็จะทำให้ของเหล่านี้ดูมีคุณค่ามีราคามากยิ่งขึ้น รวมถึงผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ คนไทยเริ่มมองข้ามแต่ญี่ปุ่นเขาให้ความสำคัญและสนับสนุนเป็นอย่างมากเขาได้นำแนวคิดโมเดลนี้มา ปรับใช้ในประเทศของเขา

นอกจากนี้สิ่งที่เป็นองค์ความรู้ใหม่คือที่มาของการนับเงินของญี่ปุ่นเยน 円 คำนี้นี่ซึ่งมาจากภาพมุมสูงของตัวอาคาร ธนาคาร หรือกองการคลังของญี่ปุ่นในอดีต รวมถึงความรู้ด้านตราสัญลักษณ์ที่ใช้กัน ประเทศญี่ปุ่นประกอบไปด้วย 3 ดอกไม้ที่สำคัญ 1. 桜 ที่หมายถึงดอกไม้ประจำ ประชาชาติ 2. 桐 เป็นตราสัญลักษณ์ของรัฐบาลญี่ปุ่นหรือหน่วยงานราชการ 3. 菊 ที่หมายถึงตรา ประจำ จักรพรรดิ และราชวงศ์ของญี่ปุ่น

ทั้งนี้ทั้งนั้นความรู้ไม่มีวันสิ้นสุดเราต้องรู้จักเรียนและมองโลกให้กว้างขึ้น ใส่ใจผู้อื่น เรียนรู้ วัฒนธรรมของนานาประเทศเพื่อไปพัฒนาตนเอง เพื่อพร้อมที่จะเป็นประชาคมของโลกต่อไป

25/04/2559

การใช้ชีวิตในญี่ปุ่นในวันนี้ หลังจากที่เราใช้ชีวิตกับครอบครัวญี่ปุ่น อยู่กับคนญี่ปุ่นทุกวัน ตลอด 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาทำให้โลกกระทบมุมมองความคิดเปลี่ยนไปได้เป็นอย่างมาก ที่แน่ ๆ คือ ภาษา ภาษาญี่ปุ่นผมมีความมั่นใจในการพูดคุยเพิ่มขึ้นแต่ไม่ใช่แค่ภาษาญี่ปุ่น มันรวมถึงภาษาอังกฤษ เนื่องจากที่บ้านเรามีคนต่างชาติอยู่ร่วมกันถึง 4 ชาติ การใช้ภาษาต้องมีการปรับให้เข้ากัน ชีวิต ครอบครัวญี่ปุ่นก็มีคล้ายๆกับครอบครัวชาวไทยหรือชาวต่างชาติทั่วไป คอยเรื่องสารทุกข์สุกดิบ สภาพ อากาศ การเมืองแนวคิดต่อประเทศนั้นๆ แต่ที่ต่างกันคือการเลี้ยงดูลูกของเขาซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติ ต่อไป

#BekeenTokyo
Keerakit

พูดถึงเรื่องการทำงานที่ทางสถาบันให้งานมาตอนแรกคิดว่าจะเป็นเรื่องง่ายสำหรับการทำวีดีโอ.. แต่เอาเข้าจริงมันยากมากเพราะกฎของประเทศญี่ปุ่นคือสิทธิส่วนบุคคลเราไม่สามารถ จะถือกล้องไปถ่ายในที่ต่างๆที่เราต้องการได้ตามใจแม้แต่บนถนน บนรถไฟหรือสถานที่ต่างๆ มันยากเหลือเกิน แต่สิ่งที่ไม่คาดฝันมันก็เกิดขึ้นจริงในวันหนึ่งขณะที่ผมไปเรียนตามปกติ ผมได้ถือกล้องขนาดมินิติดมือขึ้นรถไฟในเวลาเช้าของวันทำงาน การเบียดเสียดกันของผู้คนทำให้กล้องของผมนั้นอึดวีดีโอโดยไม่รู้ตัว.. จนมาถึงสถานีหนึ่งที่ชื่อว่า iidabashi คนลุงคนหนึ่งได้กระชากกระเป๋าแล้วลากผมลงจากรถไฟไปหาเจ้าหน้าที่สถานีแล้ว แจ้งว่าผมได้แอบถ่ายวีดีโอ ซึ่งผมก็ได้กล่าวขอโทษและพร้อมที่จะลบไฟล์ที่ถูกอัดไป..แต่ดูเหมือนคุณลุงท่านนั้นก็ยังไม่พอใจ ผมบอกว่า เตี่ยผมเอาเมมโมรี่การ์ดจากกล้องลงใส่มือถือแล้วลบให้เขาดูแต่ดูเหมือนเขาก็จะไม่พอใจกระชากมือถือจากมือผมไปแล้วพูดประหนึ่งเหมือนผมจะคัดลอกไฟล์หรือกู้ไฟล์ได้ เขาบอกเขาขอเมมโมรี่การ์ดเพื่อจะเอาไปทำลาย.. ผมแทบจะร้องไห้เพราะมันมีทั้งงานที่เคยถ่ายไว้ รวมถึงราคาที่ซื้อมามันไม่ใช่ถูกๆ ราคารวมแล้วประมาณ3000 กว่าบาท แต่จะให้อะไรทำอะไรได้เมื่อการสื่อสารที่ไม่สามารถเข้าใจได้ของเราเอง..หลังจากนี้ก็ต้องเรียนและเข้าใจภาษาให้มากกว่านี้เพื่อที่จะไม่ต้องถูกเอาเปรียบด้วยความไม่รู้ภาษา การใกล้เกลี่ยขจรลงด้วยการเอาเมมโมรี่การ์ดให้เจ้าหน้าที่เพื่อเอาไปทำลาย.... มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่เราจะทำอะไรที่เราชอบได้ตั้งใจเรา คนบนโลกนี้ไม่ว่าจะประเทศไหนๆ ย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดีอยู่ร่วมกัน อยู่ที่เราจะดวงดีไปเจอคนไหนมากกว่า...

ใช้ฉบับถึงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แยๆในประเทศญี่ปุ่นแต่มันก็ไม่ทำให้เรามองญี่ปุ่นในทางลบไปได้ ญี่ปุ่นยังมีเรื่องดีๆอีกมากมายให้เราจดจำและตามหา มัน สิ่งดีๆไม่ได้อยู่ ณ ที่ที่แห่งเดียวแต่มันคอยให้เราได้เดินทางตามหา มัน หรือที่ทุกคนต้องการให้ได้มันมา นั่นคือประสบการณ์ชีวิต

From 3-4-2016 - 7-5-2016
@
Japan
- Tokyo -

